

STAPEL
advocatuur

mr T.J. Stapel

Parket-Generaal
Afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken
Postbus 20305
2500 EH DEN HAAG
Tevens per fax: 088-6990164

Florapark 8B
2012 HK Haarlem
Tel.: 023-21 00 101
Fax: 023-21 00 102
E-mail:
stapel@stapeladvocatuur.nl

Haarlem, 14 mei 2019

Inzake: Kat/ OM, sommatie tot niet doen plaatsvinden DNA-afname

Geachte heer/ mevrouw,

Mijn cliënt, de heer M. Kat, geboren op 5 april 1963, is bij vonnis van 5 maart 2013 in de zaken met parketnummers 09/754191-11, 09/090148-11, 09/650048-12 en 09/650057-12 door de rechtbank te Den Haag veroordeeld voor het doen van twee valse bommeldingen en en/of bedreigingen, smaad(schrift)/laster, opruiing, groepsbelediging, belaging en vernieling. Die veroordeling is ook na het instellen van hoger beroep en beroep in cassatie in stand gebleven, toen onder parketnummer 21/004090-14.

Vanwege zijn veroordeling in eerste aanleg is op enig moment door het Openbaar Ministerie besloten, dat cliënt zijn DNA zou moeten afstaan. Cliënt heeft dat geweigerd, reden waarom hij thans gesignaleerd staat en bij binnenkomst in Nederland (hij verblijft noodgewongen in het buitenland) onmiddellijk zal worden aangehouden om de DNA-afname te effectueren.

Cliënt heeft grote bezwaren tegen de verplichte DNA-afname. Hij is op de hoogte van de Wet DNA-onderzoek bij veroordeelden, maar heeft principiële bezwaren tegen de voorgenomen DNA-afname. Omdat hij onmiddellijk na binnenkomst in Nederland zal worden aangehouden, is cliënt gedurende de afgelopen jaren niet in staat geweest om naar Nederland te komen om bijvoorbeeld rechtszittingen bij te wonen, zowel terechtzittingen in tegen hem aanhangige strafzaken, als bepaalde zittingen in civiele zaken. Daardoor is hij ernstig in zijn verdediging en andere belangen geschaad.

Zo heeft cliënt gedurende de afgelopen jaren verschillende zittingen in tegen hem aanhangige strafzaken, alsmede in bepaalde civiele zaken niet kunnen bijwonen, met alle nadelige gevolgen van dien. Hij is bijvoorbeeld op 15 juni 2015 door de rechtbank Midden-Nederland veroordeeld tot 10 maanden onvoorwaardelijke gevangenisstraf in verband met een verdenking van smaadschrift. Als hij de zitting in die strafzaak had kunnen bijwonen, was er wellicht geen veroordeling of een lagere straf uitgekomen.

STAPEL advocatuur

Cliënt heeft net al iedere verdachte het recht om terechtzittingen in tegen hemzelf aanhangige strafzaken bij te wonen en zijn verdediging te voeren. Weliswaar heeft cliënt zich in de verschillende zaken door mij laten bijstaan, maar een zitting met een aanwezige raadsman is natuurlijk niet hetzelfde als een zitting met een tevens aanwezige verdachte. In bepaalde civiele zaken was de aanwezigheid van cliënt ook zeker gewenst, maar helaas niet mogelijk. In de nabije toekomst zullen er opnieuw bepaalde zittingen (in civiele zaken) gaan plaatsvinden waarbij de aanwezigheid van cliënt gewenst is. Daarnaast heeft cliënt er als Nederlands staatsburger belang bij zich in zijn eigen land ongestoord te kunnen bewegen, zonder bang te hoeven zijn voor een aanhouding door de politie ten behoeve van DNA-afname.

Cliënt is op de hoogte van het feit dat hij na afname bezwaar kan maken tegen de opname van zijn DNA in de DNA-databank, maar hij wil het zover niet laten komen. Hij wil simpelweg zijn DNA niet eens afstaan, omdat dat naar zijn overtuiging geen enkel doel dient. Daarnaast bestaat bij cliënt de angst, dat het OM misbruik zal maken van het te verkrijgen DNA-materiaal. Afname van DNA heeft in het specifieke geval van cliënt overigens geen enkel nut: hij is veroordeeld voor uitingsdelicten, waarbij hij ervan werd verdacht bepaalde personen te hebben beledigd, te hebben bedreigd, of anderszins te hebben lastiggevallen. Hoe men verder ook over die verdenkingen denkt, duidelijk is in ieder geval altijd dat de (strafbare) uitingen afkomstig zijn van cliënt en van niemand anders! Hij is journalist en probeert in de media bepaalde misstanden aan de orde te stellen, waarbij hij zich soms wellicht enigszins hard uitlaat over bepaalde personen, maar het is hoe dan ook altijd duidelijk dat hij degene is van wie de betreffende uitingen afkomstig zijn. Hij wil ook dat men weet dat de uitingen van hem afkomstig zijn. Wat heeft DNA-afname en aansluitende opname van dat DNA in een databank voor een zin als de dader eenvoudig zonder hulp van DNA-onderzoek kan worden opgespoord? Het is door zijn optreden in de openbaarheid bij alle tegen hem gerezen verdenkingen immers volkomen duidelijk dat de uitingen van cliënt afkomstig zijn.

Juist omdat cliënt verdachte is van uitingsdelicten, is het onmogelijk dat hij met zijn uitingen op een of andere manier DNA-sporen heeft kunnen achterlaten. Er is daarnaast geen enkele vrees dat cliënt in het verleden ooit enige andere misdrijven heeft gepleegd of in de toekomst zal plegen, die wél zouden kunnen worden opgehelderd met behulp van zijn DNA-profiel.

Verder zijn er de principiële bezwaren tegen de verplichte afname. Cliënt is journalist en zou op basis daarvan een zekere immuniteit moeten hebben tegen de toepassing van allerlei dwangmiddelen, zeker als die dwangmiddelen in zijn geval evident geen enkel redelijk doel dienen. In dit verband wordt hier ook verwezen naar de Aanwijzing Toepassing Dwangmiddelen tegen Journalisten, waarin is neergelegd dat het OM ten aanzien van de vervolging van journalisten een zekere terughoudendheid moet betrachten, indien het gaat om vermoedens van delicten, die door een journalist zijn gepleegd om de aandacht te vestigen op een onderwerp van maatschappelijk belang. Alle uitingen van cliënt hangen ontegenzeggelijk samen met zijn werk als journalist, in het kader waarvan hij op zijn websites www.klokkenluideronline.is en www.revolutionaironline.com voortdurend bezig is bepaalde kwesties van maatschappelijk belang aan de orde te stellen. Desondanks acht het

STAPEL advocatuur

Openbaar Ministerie zich keer op keer bevoegd om zonder enige terughoudendheid dwangmiddelen tegen cliënt te kunnen toepassen.

Gezien de grote bezwaren van cliënt tegen de verplichte DNA afname heb ik het Parket-Generaal eind 2016 al een soortgelijke brief gezonden met een verzoek het gegeven bevel tot DNA-afname te vernietigen, maar dat heeft niet het gewenste effect gehad.

Sinds eind 2016 heeft zich een belangrijke nieuwe ontwikkeling voorgedaan, in de vorm van een beschikking van de rechtbank Noord-Nederland in de zaak van de zogeheten “blokkeerfriezen”. Deze veroordeelden hadden opzettelijk een openbare weg versperd, om op die manier te voorkomen dat bepaalde tegenstanders van Zwarte Piet aanwezig konden zijn bij een Sinterklaasintocht in Dokkum. Na hun veroordeling voor dat feit, gaf de officier een bevel tot DNA-afname. De Friezen hebben vervolgens hun DNA laten afnemen, maar bezwaar gemaakt tegen het bepalen en verwerken van hun DNA-profiel.

De rechtbank heeft naar aanleiding van dat bezwaar geoordeeld dat het DNA niet mocht worden verwerkt, omdat redelijkerwijs aannemelijk was dat de opname van het DNA in de databank, gelet op de aard van het misdrijf en de omstandigheden waaronder het was gepleegd, niet van betekenis kon zijn voor de voorkoming, opsporing, vervolging en berechting van strafbare feiten van de veroordeelden. Deze uitzondering doet zich in het geval van cliënt ook voor. Opname van zijn DNA zal evenmin van betekenis zijn voor de voorkoming, opsporing, vervolging en berechting van strafbare feiten. Hij is immers nooit voor een strafbaar feit veroordeeld waarbij hij op enige manier zijn DNA heeft kunnen achterlaten. Anders dan de Friese veroordeelden wil cliënt echter niet eerst zijn DNA laten afnemen en vervolgens bezwaar maken tegen de verwerking van zijn DNA-profiel, omdat dat een zinloze exercitie zal opleveren. Waarom immers DNA afnemen waarvan op voorhand al met grote zekerheid vaststaat dat het bezwaar tegen de verwerking ervan zal slagen? Is het in dit soort gevallen niet veel verstandiger géén bevel tot DNA-afname uit te vaardigen of – indien dat al is gebeurd – een dergelijk bevel te vernietigen?

Gezien het bovenstaande verzoek en – voorzover nodig – sommeer ik u namens cliënt om het gegeven bevel tot DNA-afname te binnen twee weken na vandaag te vernietigen, althans te binnen diezelfde termijn te bepalen dat cliënt zijn DNA niet zal hoeven afstaan. In het geval u hierop afwijzend zult reageren of bij gebreke van enige instemmende reactie binnen de gestelde termijn, zal ik u, althans de Staat der Nederlanden, namens cliënt in kort geding doen dagvaarden om op die wijze te bewerkstelligen dat het DNA van cliënt niet van hem zal mogen worden afgenomen.

Met belangstelling zie ik uit naar u reactie.

Met vriendelijke groet,

T.J. Stapel